

Targowa 21

Historia ulicy Targowej sięga XII i XIII wieku, kiedy przebiegający w tym miejscu trakt stanowił jedną z głównych osi wsi Targowe Wielkie, a w XVII wieku łączył Pragę ze Skaryszewem. Pierwotnie ulica podzielona była na trzy części o nazwach: Rynkowa, Zarwańska i Wołowa. W 1791 r. ulice Rynkowa i Zarwańska zostały połączone w jedną, którą nazwano Targową. Dopiero w 1916 r. w jej bieg włączono Wołową.

5-kondygnacyjną kamienicę przy Targowej 21 wybudowano około 1900 r. (wówczas jej adres brzmiał Wołowa 45). Do 1914 r. posesja należała do Michała Erlicha, a w 1916 r. w dokumentach pojawia się wzmianka, że właścicielami są państwo Erlich. W latach 20. XX w. jako właściciel widnieje Boruch Klaperzak. Tuż przed rokiem 1939 działka oznaczona numerami Targowa 21/23 należała do Rywki Klaperzak. Jako właścicielka widnieje ona w spisie aż do przełomu 1939/1940r.

Nieruchomość leży na terenie objętym działaniem tzw. Dekretu Bieruta z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze Miasta Stołecznego Warszawy. Zgodnie z jego postanowieniami przeszła na własność gminy m.st. Warszawy, a od 1950 r. z chwilą likwidacji gmin – na własność Skarbu Państwa. W 1990 r. nieruchomość stała się własnością Dzielnicy Gminy Warszawa – Praga Północ. Dopiero w 2002 r. przeszła ponownie na własność m.st. Warszawy. Byli właściciele nie występowali w żadnym z przewidzianych prawem terminów o przyznanie im prawa własności czasowej lub użytkowania wieczystego.

W październiku 2003 r. budynek stał się pustostanem do wyburzenia. Pretekstem były ówczesne plany poprowadzenia Trasy Świętokrzyskiej, które później jednak uległy zmianom. Jednocześnie Wojewódzki Konserwator Zabytków w Warszawie nie zgodził się na rozbiórkę i wpisał kamienicę do rejestru zabytków nieruchomości województwa mazowieckiego, jako element układu urbanistycznego ulicy Targowej na odcinku Plac Wileński-wiadukt kolejowy. Niszczący budynek kupiła od miasta Fenix Group i rozpoczęła proces jego kompleksowej rewitalizacji.